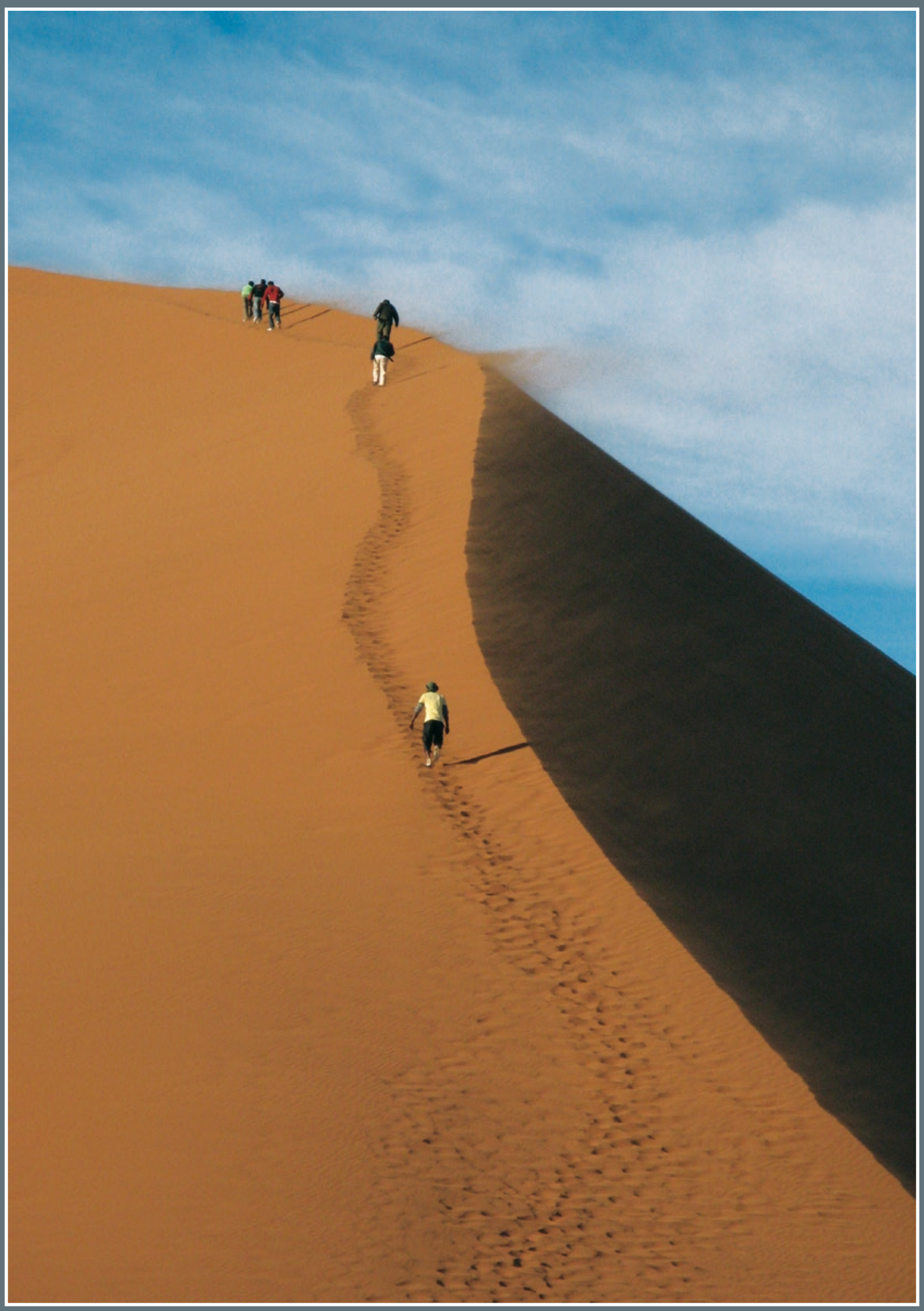

2007

Windhoek

Hlavní město, kde jsme s přáteli začínali i končili cestu Namibií. Tuto větrnou horu ve výšce téměř 1700 m. n. m. navštíví snad každý cizinec, který do této africké země přicestuje. Windhoek je velkoměsto s moderními obchody, auty a řadou zajímavostí. Bydlí zde celá desetina obyvatel a většinou jsou to běloši. Pronajali jsme si u WanderZone Tours auto s řidičem a průvodcem a urazili s nimi za necelé dva týdny téměř 4500 km cestou necestou napříč celou zemí. A ten řidič mě přivítal: „Ahoj! Budeš mě kamaratka?“ Jmenoval se Penda Nakathingo.

Windhoek

The capital where our Namibia trip had begun as well as ended. This windy mountain rising almost 1700 meters above the sea level is climbed perhaps by almost each visitor coming to this African country. Windhoek is a large town with modern shops, cars and many other interesting things to see. The predominantly white people represent one tenth of the country’s total population. We decided to hire a car with the driver plus a guide and then we travelled almost 4500 kilometers across the country within a week. By the way, the driver’s welcome was sweet: “Hi you will be my friend”? His name was Penda Nakathingo.

Domov

Každý tvor na tomto světě si hledá nějaký „dům“. Ptáci v Namibii si často budují maxiobydlí. Snad proto, že ptáků je zde mnohem víc než stromů. Je domovem několika stovek najednou. Mnohdy ho staví a přistavují, až se větev ulomí. Zvířata čtyřnohá to také nemají snadné. Krajina je většinou holá, bez valného porostu a stín se hledá těžko. Bohužel, těžké to tu má s bydlením i pán tvorstva – člověk, a úplně nejtěžší jeho mláďata. Jejich příbytky jsou mnohdy nuzné a bídné, přesto by se Namibijci svého domova nevzdali. I Penda miluje svou zem, v níž se před 25 lety narodil, a sní o lepším zítřku...

The Home

Every living species in this world is looking for a shelter. The birds in Namibia often build a kind of maxi nests accommodating several hundreds of them as one group. Building further extensions to the nest like this sometimes causes the overloaded tree branches to break. But the quadruped animals are not having it easy either. The countryside is mainly bare with a scarce growth where to find a shade is extremely difficult. Unfortunately, even “The Lord of the Species” , the Man, is encountering this problem, especially with his offspring. However, in spite of the poor dwellings, the Namibians would not give up their homes. And by the way, Penda also loves his land where he was born 25 years ago and he dreams about a better tomorrow...

Fish River Canyon

Úchvatná je Rybí řeka, která se kroutí dnem kaňonu jako had. Fish River Canyon je prý druhý největší na světě. Rozhodně je místem, které stojí za návštěvu. Hledíte do dáli, pod nohama hloubka několik set metrů … Přivřete oči a v uších vám znějí africké bubny, cítíte vůni vzduchu, protože tady vzduch voní čistotou. Klopýtáte kamenitou pěšinkou posypanou žlutými květy a říkáte si, jaká to musela být síla, co stlačila vrcholky masivu do roviny „jako když střelí“. I Penda strnul v němém úžasu...

Fish River Canyon

The Fish River is fascinating! Meandering stream at the bottom of the canyon reminds a snake. The Fish River Canyon is said to be the second largest one in the world. It definitely pays off to visit it! You look far away and there is an abyss of several hundred meters deep under your feet… You close your eyes and you can hear the distant African drums. You breathe a scent of the purity of air. You stumble in a stony pathway scattered with yellow flowers and you wonder what kind of a force it must have been, capable of squashing the peaks of the mountains into a table- flat plane! A stunning experience indeed; Penda standing by looked also utterly amazed and silent...

Nekonečno

Pokud si chcete představit nekonečno, navštivte Namibii. Setkává se zde prostor a čas v nekonečnu. Je to země kontrastů, fantastické scenérie se zcela změní po několika stovkách km. Pohled do dáli vyráží dech. Jaká to nádhera! Lidé se v namibijské krajině úplně ztrácejí. Splývají s ní. V drsných podmínkách jich ani mnoho nežije. Chybí obživa, často i voda, bez té se přežívá těžko. Cestou na jih jsem viděla hodně duh, i trojitou. Jsou-li symbolem naděje, je to pro Pendu i ostatní černochy dobré znamení. Označují-li poklad, pak je Namibie nejbohatší zemí světa!

Infinity

If you want to imagine infinity, go to Namibia! It is a meeting point of space and time in infinity. It is a land of contrasts, fantastic sceneries, completely changing its face within few hundred kilometers. The view is indeed breathtaking. What a splendor! The people in the Namibian countryside seemed to be somehow entirely vanishing as if they were merging with the scene. Of course, in the harsh conditions like here not too many of them survive. The foodstuff and water being absolutely indispensable for survival are scarce. Going south, I saw a lot of rainbows on the sky and even three arches at a time. I think that if the rainbow is a symbol of hope then it was a good sign for Penda as well as for the other black people in Namibia. And by the way, if a rainbow marks any treasure location, then this country should be the richest in the world!

Láska

Láska je moc důležité slovo a zní krásně v každém jazyce. I v tom zebřím, sloním, tulením, antilopím, žirafím… Má tisíc podob, tisíc projevů a je základem veškerého života. Podobně krásné slovo je touha. Něco nebo někoho mít rád, milovat, po někom či něčem toužit, to jsou silné a ušlechtilé emoce. Zamilovala jsem si Afriku, Namibii, toužím se tam opět vrátit a vidět Pendu. Pochopila jsem, proč se říká, že Afrika je jako droga...

Love

Love is a very important word which sounds beautiful in any language. Even in the language of zebras, elephants, seals, antelopes and giraffes… It has naturally thousands of forms, thousands of expressions and it is the essence of all life! Likewise a beautiful word is also desire. To love for example somebody, longing for a person – this is a powerful and noble emotion. I fell in love with Africa, with Namibia. I certainly wish to go back there and to see Penda again. I have realized why some people say that Africa is like a drug…

Rozlehlá suchá pláň

Poušť Namib (v překladu Rozlehlá suchá pláň) mě ohromila. Z toho moře písku, barev, tvarů, výšek a dálek se až srdce zastavovalo. Co zdáli vypadá jako hory, je zblízka jen kupa písku, ovšem vysoká až 200 m. Člověku se zdá, že v tomto písku se nic živého nemůže vyskytovat; chyba lávky, tady to žije. Díkybohu, život má mnoho podob, forem a nezdolatelnou sílu. Ožil i Penda a zdolával jednu dunu za druhou, jako by ani neměl za sebou mnoho set kilometrů za volantem.

The Large Dry Plane

The Namib desert (the above is a translation) fascinated me. My heart almost stopped beating when I had been overlooking this vast sea of sand, colors, shapes, heights and remoteness. What looks like a mountain from the distance is, when you get closer to it, just a heap of sand say around 200 meters high. It would seem that nothing could live in this sand. Wrong! Thanks to God the life here takes various forms and it has this invincible strength. Penda also revived while overrunning one dune after the other, as if he had not been driving before hundreds of kilometers at all!

„45“

Duna číslo „45“ patří bezesporu mezi nejkrásnější a nejfotogeničtější. Nikdo neví, zda se tak jmenuje proto, že je 45 km od Sossusvlei, nebo při číslování dun na ni vyšlo právě toto číslo. Její až smyslné tvary nenechají nikoho chladným. „Vlasy“ jí vanou ve větru a vyzývá ke zdolání. A vyvolené pak odmění jako Pendu. Zdolal ji hravě, neboť on je gejzír energie, optimismu, neustále v pohybu. Na vrcholku zmizel v písečném oparu. Vrátil se se širokým zářivým úsměvem na tváři a s „novou“ kšiltovkou na hlavě. Jeho pohled mírně zalitý slzami dojetí se střetl s mým. Na čepici bylo napsáno: Vysoká škola chemicko-technologická v Praze.

“45”

The dune number 45 belongs without any doubt to the most beautiful as well as the most “photogenic” ones of the dunes. Nobody knows the origin of its name. Does it mean the 45 kilometers distance from Sossusvlei or a coincidence when the dunes were numbered? Its lavish, almost sensuous shapes are certainly not leaving anybody cold. The wind is playing with its “hair” and challenges a conquest. The chosen ones like Penda are then rewarded. He, being a geyser of energy and optimism subdued the dune effortlessly and then has disappeared in a haze of sand. When he turned up again with a wide shining smile, his eyes were mildly tearful and a newly found baseball cap on his head was showing a logo: Prague Polytechnics of Chemistry Technology! Well, only the God knows!

Tam za kopcem je oceán

Je to dost frustrující – vylezete na vrcholek duny a máte pocit, že vyplivnete duši. Těšíte se, že odměnou vám bude pohled do krajiny a možná, že směrem na západ dohlédnete až k oceánu. Ale kdepak. Kolem jsou další a další duny a vypadají jedna větší a bizarnější než druhá. Penda vyprávěl o trosečnících, kteří doplavali z posledních sil na břeh a vydali se v naději za záchranou do vnitrozemí, avšak záhy narazili na písek, který postupně vyrostl do kopců a hor. Oněch asi 70 km písku nikdo živý nepřešel.

The ocean is over the hill

How frustrating! You have climbed up to the top of a dune with a feeling of almost loosing your soul. You looked forward to the expected reward in terms of a view of the countryside and perhaps even of the ocean situated somewhere in the West. Far from it! All surrounding landscape features only more and more of the dunes looking one larger and more bizarre than the other. Penda had a story of the shipwreck survivors who swam to the shore and then hoping, utterly exhausted, to find a rescue further inland. They found only sand and nobody could survive around 70 kilometers march to reach the safety!

Pohyb

Září je ve znamení pohybu. Lidem končí dovolené, prázdniny a vracejí se domů. Zvířata jsou v Namibii také v neustálém pohybu. Jen co jim dá práce najít stín, vodu či něco k snědku! Za zvířaty se jezdí zejména do Ethosa National Park. Někdy však přijdou ona za vámi a ani o tom nevíte. To tehdy, když si postavíte stan na jejich stezce… Jednou ráno jsem našla za svým stanem hromadu páchnoucích koblížků a Penda mi ukázal o kus dál slona… Ještě že to byl inteligentní slon! Nejraději ze všech afrických zvířat mám však žirafy, zejména žirafátka. Neznám krásnější zamrkání, než je mrknutí žirafího mláděte. Co vám mám povídat, to musíte vidět!

Motion

The month of September bears a sign of movement. The holidays and school vacations are over and people are coming back home. The animals in Namibia are also on the move. It is not easy to find a shade, water and some nourishment. To see the animals one should probably go to Ethosa National Park. However, sometimes they come to see you without you knowing it. This happens when you for example camp on their usual track… One morning I found behind my tent a heap of smelly pieces of dung and Penda has shown me an elephant standing peacefully nearby. Was I not lucky? – it was obviously an intelligent elephant! From all African animals I like most the giraffes and particularly the giraffets. I am not aware of any more beautiful twinkle of eye than the one of a baby giraffe! Well, what shall I say? You have to see it yourself!

Welwitschia mirabilis

Mezi své nejmystičtější zážitky v Namibii řadím setkání s Welwitschiou mirabilis, kterou jsem si nazvala pro sebe Adélou. Tato živoucí fosilie se nachází jen na několika málo místech Namibie. Je prokázáno, že nejstarší exempláře se dožívají až 5 tisíc let. To zkamenělý prales už to má dávno za sebou, prý tak 260 miliónů let. Teď je z něj křemen a žije v symbióze s Adélou. Čas je nekonečný. Penda vypráví o mladých černošských dívkách, které jdou s každým, a téměř každá druhá je HIV pozitivní. Čas je konečný.

Welwitschia mirabilis

Among my most mystical experiences in Namibia I remember my meeting with Welwitschia mirabilis which I then started calling Adela. This living fossil is to be found only at a few hardly known places in the country. It was proved that the oldest specimen can live up to even 5000 years. But of course the 260 million years old fossilized primeval forest cannot be obviously beaten agewise! It turned into solid quartz and now happily lives in a “symbiosis” with Adela. Time is infinite. But Penda is telling a story about young Negro girls being available to anybody yet where every second one is HIV positive! Time is finite.

Euforbie

Bylo období sucha, a přece párkrát sprchlo. Strom aloe, jeden ze symbolů Namibie, vzpínal své větve do nebe jako trnovou korunu. Jako by orodoval za Namibii, za Pendu, za bezbranné děti... A pak dlouhé kilometry nic než křoví euforbie. Přiložíš-li ji na oheň, otrávíš se. Ulomíš-li větvičku, vyteče jedovaté mléko. Čekala jsem na černého nosorožce, který prý jako jediný si na ní bez následků báječně pochutná. Nepřišel, nepřišel...

Euphorbia

There was a period of drought but with couple of times of raining though. The aloe tree, one of the symbols of Namibia was stretching its branches like the Crown of Thorns towards the sky, praying for Namibia, for Penda, for defenceless children... And then many long kilometers of nothing but the shrubs of euphorbia! If you put it on the fire, you will get poisoned. If you break off a twig of this tree, the poisonous milk will come out. I was waiting for the black rhinoceros, the only one capable of enjoying the euphorbia taste. But he did not, did not come...

Twyfelfontein

V oblasti „Nedůvěryhodného pramene“ se nachází údolí Aba Huab a v něm je jedna z nejrozsáhlejších galerií prehistorických skalních maleb a rytin v celé Africe. Tyto umělecké výtvory jsou staré přes 6000 let a zobrazují zvířata a geometrické znaky. Asi nejznámější malbou je White Lady, ta se nachází v pohoří Brandberg. Není to paní, ale šaman v transu. Není vlastně ani moc mladá, je jí už 2000 let. Všechno je relativní a často se stává, že všechno je jinak. Ještě nedávno jsme o sobě s Pendou nevěděli, teď nás spojuje pramen důvěry. Ač daleko od sebe, přece duchem spolu...

Twyfelfontein

In the area of “Untrustworthy Spring” you find the valley Aba Huab and there is one of the largest galleries of the pre-historic rock paintings and engravings in the whole Africa. These artistic creations are more than 6000 years old, featuring various animals as well as geometric patterns. Probably the most famous painting is the White Lady to be found in the range of mountains called Brandberg. It is not in fact a lady but a local medicine-man in a trance. Well, she is not really very young, being already some 2000 years old! Everything is relative and it often happens that things turn out in an entirely different way! Not until recently, myself and Penda have not known each other but now we are unified by an outburst of trust. Well, what else to say - being so far away from each other yet together by spirit…!

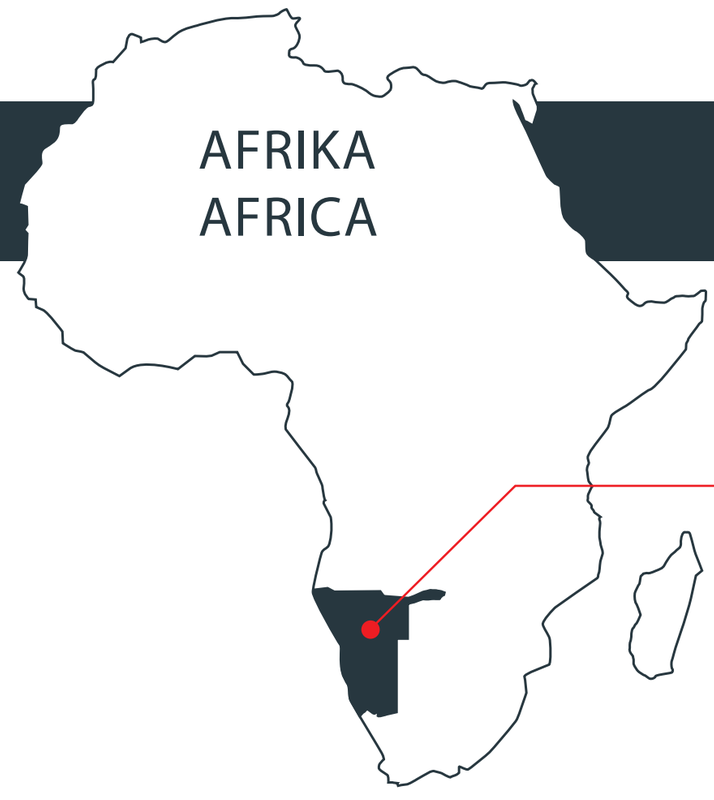

Oficiální název: Namibijská republika
Hlavní město: Windhoek
Rozloha: 825 418 km²
Počet obyvatel: 1 927 447
Nejvyšší hora: Konigstein (2 606 m)

Official name: The Republic of Namibia
Capital city: Windhoek
Area: 825 418 km²
Population: 1 927 447
Highest mountain: Konigstein (2 606 m)

Namibií srdcem
To Namibia from the bottom of my heart

V létě 2006 jsem se svými italskými přáteli Fábií a Pierem Luigim navštívila Namibii – zemi označovanou jako drahokam Afriky. Poté, co se hollywoodským hvězdám Bradu Pittovi a Angelině Jolie narodila v národním parku Ethosa holčička, snad celý svět pohlédl na mapu – kde to je, ta Namibie?! A o to jim šlo – zviditelnit tuto nádhernou zemi na jihu Afriky, kde je život velmi drsný nejen klimatickými podmínkami. Vždyť Namibie patří mezi africké země, kde možná polovina dospělé populace je HIV pozitivní, mnoho lidí propadlo alkoholismu a ve výskytu tuberkulózy je na druhém místě na světě!

Zdejší černošské obyvatelstvo má velmi limitované možnosti k obživě. Většinu území tvoří polopouště a pouště a o nějakém průmyslu nemůže být ani řeči, snad kromě těžebního. Nacházejí se zde totiž téměř všechny drahé kameny, na které si jen vzpomenete – těch se však normální lidé „nenajedí“. 5 % bělochů vlastní 70 % HDP. Určitou šancí pro černošské obyvatelstvo je rozvoj turismu.

Češi cestují sice čím dál tím víc, ale myslím, že zdaleka ještě ne tak, jako např. Italové či Japonci, Číňané či Holanďané. Rozhodla jsem se proto za podpory přátel z Vysoké školy finanční a správní a dalších partnerů vydat tento kalendář. Je to pokus přiblížit vám krásy Namibie, země neskutečných kontrastů, tak, jak jsme je s italskými přáteli během několikatýdenního pobytu zachytili, a zlákat vás k návštěvě. Prostě, Namibii musíte sami vidět, slyšet, cítit i hmatat! Obohatíte se o nezapomenutelné a jedinečné zážitky, které vám otevřou oči vůči světu a srdce vůči lidem. A alespoň malým dílem přispějete k rozvoji země, která je nepopsatelně krásná a v níž žijí nádherní a velmi přátelští lidé.

Do Namibie jsem jela za poznáním, za novým dobrodružstvím. Odvezla jsem si to nejcennější, co jsem tam mohla najít. Vzpomínku na nového přítele, Pendu, kluka, který považuje „Československo“, kde strávil pět let svého dětství, za svůj druhý domov. Je mu 24 let, řídí bravurně auto. Dlouho je již sirotek, jeho rodiče padli ve válce s Angolou. Teď má mě a já mám jeho, je to můj „adoptivní“ syn. Takže, pokud se rozhodnete vycestovat za dobrodružstvím do Namibie a tou poslední kapkou ve vašem rozhodnutí byl náš kalendář, volám „Victory“! A pokud toto rozhodnutí zatím ještě odkládáte, doufám, že jsme vám alespoň zpříjemnili rok 2007!

In summer 2006 I had visited with my Italian friends Fabia and Pierre Luigi Namibia – the country often called a jewel of Africa. After in Ethosa Park a little daughter was born to the Hollywood film stars Angelina Jollie and Brad Pitt, all people looked at the map inquiring: “Namibia? Where is it?” And this is what that couple wanted – to highlight this beautiful country in the South-West Africa where life is coarse not only due to its climate but because of, for example, a proliferation of AIDS, when perhaps a half of the adult population is HIV positive, where a lot of people turned alcoholics and as far as the incidence of tuberculosis is concerned, the country is on the second rank in the world.

The local population has only a limited opportunity how to get own livelihood. The major part of the territory is covered by deserts or semi-deserts and apart from the mining activities, there is no industrial sector as such. Well, but almost all kinds of gemstones are being found here. Nevertheless, the gems are certainly not a foodstuff in the country where 5 % of the white population owns 70 % of the GDP. Perhaps a development of tourism could offer a chance.

The Czechs got used to travel more and more but I believe they are still behind for example after the Italians, Japanese, Chinese or Dutch. Therefore, with a support of friends from the Institute of Finance and Administration as well as the other partners, I have decided to publish an Information Namibia Calendar. It is an attempt to bring the beauty of this country of unbelievable contrasts closer to you in a way we saw it during a few weeks of our visit. Well, you have to see it, to touch and hear Namibia, being lured into a visit full of unforgettable, unique experiences and by this way at least you could then contribute a small token to a development of this beautiful country populated by very nice and friendly people.

I travelled to Namibia to discover new adventures and have brought back a memory of the most precious thing I could have there found – of a new friend Penda, a boy who considers “Czechoslovakia”, where he spent five years of his childhood, to be his second home. He is aged 24 years, an orphan who lost his parents during the war with Angola and a keen car driver. However, now he has me and I have him as my adoptive son. So, if you were deciding to visit Namibia and the last drop in the bucket of your positive decision making was our Calendar, I can only cry out: “Victory”! But in the opposite case it could be at least a small contribution to make your year 2007 perhaps even more pleasant.

Vaše Bohuslava Šenkýřová
Your Bohuslava Šenkýřová

Pier Luigi – Fabia – Nessy – Bohuna – Penda

Texty | Texts: Bohuslava Šenkýřová
Jazykové úpravy textu | Editor: Josef Šmatlák
Foto | Photos: Bohuslava Šenkýřová, Fabia a Pier Luigi Bianco
Překlad | Translation: Robert Kuklik
grafický návrh | Composition: Daniel Hamerník
Tisk | Print: PrintActive s. r. o.
Kompletace | Packaging: chráněná dílna Jurta Děčín
Děkuji za spolupráci | Thanks to: Zuzana Dočekalová, Lenka Plachá, Lenka Ruppertová a Magdalena Řezníčková
© 2006, Vysoká škola finanční a správní, o. p. s.

NAMIBIA